



– Özçiçek · 03 Aralık 2016

göğsüne düğümlenen, hıçkırıklardı ama, senin karasevdalın, ölürüm sanıyordu,
uykusuz gece bitip, ışık vurunca cama
geleceğinden emi n, s a n a inanıyordu.

geldiğin yerden güneş, yavaş yavaş yükseldi,
sevilenin yolunu, o bile tanıyordu.
gelen geçen çoksa da, hepsi y a b a n c ı eldi
halihülaşyon o y u n, s e v e n aldaniyordu.

hep seninle oturup, hep seninle kalkıyor,
senle uykuya dalıp, s e n l e uyanıyordu.
ayrı kaldığında da, fotoğrafa bakıyor
mermerdeki büstüne, başı dayanıyordu.

her an s e n i d ü ş ü n e n, sevenini ağlattın,
r ü y a l a r ı n d a b i l e, aşkınla yanıyordu.
bir yar s e v m e k suç gibi, karaları bağlattın
yarı uyur u y a n ı k, gözleri kanıyordu.

böyle gördüm âşığı, bir buhran içindeydi,
buz kesilen vücudu, soğuktan donuyordu.
seni g e l e c e k d i y e, ümitli biçimdeydi
ölmeden görüm diye Rab'ba yalvarıyordu.

/-/-/-/-/1752 /-/-/-/-/ 17 /01/1999 -/-/-/